

Bývalý kapitán výsadbárov Olivier de Germay sa stal arcibiskupom v Lyone

Branislav Krasnovský

10. novembra 2020 ✝ Cirkev

Francúzsky aristokrat a kapitán výsadbárov, ktorý sa rozhodol stať kňazom

Výnimočná doba si vyžaduje výnimočných mužov. Medzi takýchto mužov patrí v dnešnej prefeminizovanej dobe aj nový lyonský arcibiskup, Olivier de Germay, ktorý začínal svoju životnú kariéru ako vojak. Nie je jediným vojakom v dejinách katolíckej Cirkvi, ktorý nakoniec odložil pozemské zbrane a výzbroj, aby si obliekol nebeské Božie zbrane a výzbroj, stal sa kňazom a neohrozene vstúpil do zápasu medzi dobrom a zlom, ktorý sa na Zemi vedie už po stáročia.

K výnimočným mužom, ktorí boli najprv vojakmi a neskôr sa stali kňazmi a cirkevnými hodnosťami patrili v minulosti okrem iných napríklad stotník sv. Cornelius, sv. Juraj, sv. Akacius, sv. Martin z Tours, sv. Ignác z Loyoly, sv. Kamil z Lellis, sv. Raymund de Fitero, sv. John Gualbert, sv. Charles de Foucault a mnohí iní.

Na poste lyonského arcibiskupa vystrieda biskup Olivier de Germay kardinála Philippe Barbarina, obviňovaného z krytia pedofílie. Podobne ako v prípade austrálskeho kardinála Pella sa však ukázalo, že obvinenia boli vykonštruované. Kardinál Philippe Barbarin sa už do Lyonu nevráti, biskup Olivier de Germay sa ujme biskupského úradu v decembri 2020. V tlačovej správe z 22. októbra 2020 Francúzska biskupská konferencia oznámila de Germayove vymenovanie za lyonského arcibiskupa, prebratie katedrály a slávnostná Svätá omša sú naplánované na 29. decembra 2020. Lyon je po Paríži druhou najdôležitejšou francúzskou diecézou, Lyon je však staršou francúzskou diecézou ako Paríž.

Biskup Olivier Jacques Marie Certain de Germay de Cirfontaine pochádza zo starej francúzskej aristokratickej rodiny, ktorej členovia od nepamäti slúžili vo francúzskych ozbrojených silách. Narodil sa 18. septembra 1960 a je v poradí tretím zo súrodencov. Jeho otec, Christian de Germay, bol generálmajor a rytier Čestnej légie. Bolo preto zrejmé, že podobne ako otec, sa aj Olivier vydá na vojenskú dráhu.

zdroj: wikimedia commons

Po skončení stredoškolských štúdií (študoval na vojenskom lýceu v La Flèche) pokračoval vo vysokoškolskom štúdiu na prestížnej francúzskej vojenskej škole v Saint Cyr v Coëtquidane , ktorá vychovala viacerých významných francúzskych štátnikov i politikov. Tu získal v roku 1983 inžiniersky diplom a hodnosť kapitána. Počas štúdia dosahoval vynikajúce výsledky.

Ako kapitán výsadkových jednotiek sa počas približne piatich rokov zúčastňoval bojových operácií v Afrike, pričom jeho jednotka bola najdlhšie dislokovaná na základni v Tarbes. Zúčastnil sa bojových misií v Čade i Stredoafrickej republike, neskôr slúžil niekoľko mesiacov ako poradca v Iraku. Väčšiu časť svojej vojenskej kariéry slúžil v 1. výsadkárskom francúzskom regimente pomenovanom po husárskom uhorskom veliteľovi de Berchenyim. Ten po porážke Františka Rákocziho v Uhorsku (1711) utiekol do Francúzska, a tu slúžil vo francúzskej armáde Ľudovíta XVI. ako veliteľ ľahkého husárskeho pluku

zdroj: wikimedia commons

Ako mladý výsadkár si do svojho denníka napísal. *„Niekoľko týždňov som bol nasadený v púštnych podmienkach v africkom Čade. Tu som sa stretol s miestnymi obyvateľmi, ktorí boli nesmierne chudobní, no už na prvý pohľad boli šťastnejší a vyrovnanejší ako ja. Vyžaroval z nich vnútorný pokoj, kým ja som si uvedomoval svoju rozorvanosť. Práve tu v púšti som prežil vnútornú katarziu a uvedomil si, ako veľmi som sa ako vojak vzdaloval od toho podstatného v živote. To som ešte ani len netušil, že sa raz stanem kňazom, cítil som iba nepotlačiteľnú túžbu zmeniť svoj život...”*

Olivier de Germai nebol jediným Francúzom, na ktorého zapôsobila púšť a jej zvláštny pokoj veľmi podnetne, a ktorí na tomto mieste zreteľne vnímali Kristovo volanie. Púšť miloval aj francúzsky vojenský pilot a katolícky spisovateľ Saint Exupéry, autor nezabudnuteľného Malého Princa, či francúzsky trapista Charles de Foucault.

Vo francúzskych výsadkových jednotkách, verný vojenskej tradícii a cti slúžil Olivier de Germai až do roku 1990, pričom počas služby získal niekoľko vysokých francúzskych vojenských vyznamenaní.

Útočnú pušku vymenil za breviár

V roku 1990 dozrelo jeho rozhodnutie stať sa kňazom, určite je Božím symbolom aj to, že sa rozhodol stať kňazom po dlhšom období vnútorných bojov a diskusií, práve na 1. novembra, Sviatok všetkých svätých. Keďže sa mu skončil vojenský kontrakt, bez straty cti odišiel z armády a vstúpil do kňazského seminára Paray-Le-Monial, kde začal svoju teologickú formáciu. Pokračoval v štúdiu v univerzitnom seminári Pia XI. na Katolíckom inštitúte v Toulouse. Odtiaľ prešiel do Ríma na Pápežský inštitút rodiny Jána Pavla II. na Lateránskej univerzite, kde získal licenciát v morálnej teológii.

Za kňaza arcidiecézy v Toulouse bol vysvätený 17. mája 1998. V rokoch 1999 – 2001 pracoval ako vikár v Castanet-Tolosan, neskôr v oblasti Toulouse a Banlieues Sud. Od roku 2006 do roku 2012 bol farárom v Beauzelle a na predmestiach v Toulouse. Okrem pastorácie si zvyšoval aj svoje teologické vzdelanie, získal titul profesora morálnej teológie.

Ako kňaz bol známy svojím tradičným a ortodoxným prístupom k liturgii a ku katolíckej morálke. Pôsobiť začal v diecéze v Toulouse, zmietanej škandálmi, viacero modernistických kňazov v diecéze malo za sebou pedofilné aféry, v médiách sa dokonca písalo „o otvorených ranách na tele diecézy v Toulouse“. Liberáli ho už stihli obviňovať, že nielenže patrí medzi konzervatívcoch, ale dokonca má veľmi blízko k francúzskym lefebvistom a k línii, ktorú obhajuje kardinál Robert Sarah z Guiney, s ktorým podľa ich slov Olivier de Germay udržiava aj užšie priateľské kontakty.

Kardinál Robert Sarah

zdroj: wikimedia commons

Ako kňaz pôsobil Olivier de Germay v Toulouse v prvej línii a v tých najťažších a najproblematickejších oblastiach mesta. Viedol si však veľmi dobre a nielen jeho obdivovatelia, ale aj kritici uviedli, že „*tento bývalý výsadkár jednoducho nemá strach, je nesmierne skromný a dokáže ľudí očariť*“. Podľa viacerých tvrdení patrí ku „*tradičným katolíkom*“. S rozhodnosťou vojaka vystupuje proti sobášom homosexuálov a takisto patrí k odhodlaným bojovníkom proti potratom. Podpísal aj výzvu o tradičnej rodine, zloženej z otca, matky a detí a tiež je odporcom umelého oplodnenia. Veľmi negatívne je hodnotený predovšetkým feministkami, ktoré v ňom vidia „*macha*“.

Oblúbený francúzsky biskup v problematickom korzickom Ajacciu

22. februára 2012 bol Olivier de Germay pápežom Benediktom XVI. vymenovaný za biskupa v Ajacciu. Dovtedy nebol Olivier de Germay nikdy na Korzike, ktorá je známa síce ako nádherný ostrov, avšak zmietaný nacionalistickými vášňami. Veľká časť Korzičanov žije v presvedčení, že sú svojbytným národom, a mnohí vnímajú Francúzov ako okupantov. Za biskupa v Ajacciu bol vysvätený 14. apríla 2012, a stal v poradí len druhým francúzskym biskupom za 200 rokov, ktorý tu, v Ajacciu, bol vysvätený.

Biskup Olivier de Germay sa problémov v súvislosti s Ajacciom však nezľakol. Ako tradicionalistický katolícky minimalista a bývalý výsadkár si problémy totiž nepripúšťal, on ich jednoducho riešil. Rozhodne sa ujal biskupského úradu a pomerne rýchlo skonsolidoval pomery vo svojom biskupstve. Ako biskup sa rozhodol poberať len kňazský plat, zvyšné financie venoval na katolícku charitu v Ajacciu.

Korzičania sú tradične veľmi protimoslimsky orientovaní. Po jednom zo zločinov, ktorý spáchali moslimovia na území Korziky, nasledovala rýchla a brutálna odpoveď zo strany horkokrvných Korzičanov presne v

intenciách nebiblického „*zrak za oko a chrup za zub*“. Korzičania vypálili jednu z moslimských kaviarní, tiekla krv a objavili sa mŕtvi a mnoho zranených... Biskup de Germai v kázni uviedol, že sa mu takáto reakcia rozhodne nepáči, najmä ak trpia nevinní. Väčšina Korzičanov jeho slová akceptovala. Podobne ako zvyšok Francúzska i Korzika prežíva krízu viery, v Ajacciu však vytvoril biskup Olivier de Germai skutočne živé a fungujúce tradičné katolícke spoločenstvo, ktoré existuje a vykonáva svoju činnosť ďalej aj po jeho odchode do Lyonu.

Erb biskupa z Ajaccia s čiernou hlavou a heslom: Kristus miloval Cirkev

zdroj: wikimedia commons

Tradicionalistický arcibiskup v Lyone pokračuje v zápase za Kristovu Cirkev

Francúzski biskupi organizovaní vo Francúzskej biskupskej konferencii, si pozorne všímali činnosť nového, tradicionalistického biskupa (a bývalého kapitána výsadbárov), ktorý prišiel z Ajaccia. Na jeho hlavu sa pochopiteľne zniesla vlna udaní a prejavov nepriateľstva, najmä kvôli jeho prístupu k rozvedeným katolíkom, či postoja k tradičnej rodine a sobášom homosexuálov.

V prípade sobášov homosexuálov zaujal biskup Olivier de Germai jednoznačne odmietavé stanovisko, pričom homosexuálov v nijakom prípade neodsudzuje. V súlade s intenciami katolíckej Cirkvi však tvrdí, že sú predurčení žiť v čistote a aj ich prísne nabáda, aby k čistote smerovali. A ohľadom rozvedených katolíkov doslovne uviedol: *„To, čo sa rozbilo, nedokážu mnohí žiaľ vrátiť späť. Človek ale môže byť rozvedený a napriek tomu môže žiť ako katolík, a mať zodpovednosť voči Cirkvi, stačí len chcieť.“*

V prípade epidémie koronavírusu zaujal arcibiskup Olivier de Germai veľmi pragmatický prístup. Pri prvej vlne súhlasil s obmedzeniami, ktoré zaviedli francúzski politici. Keď sa však situácia začala vyjasňovať a preukázalo sa, že *„čert nie je až tak strašný, ako ho maľujú“*, začal obmedzenia odmietať a kritizovať, pričom varoval francúzsku vládu, aby nehubila katolícku Cirkev. Takisto vyzýval ľudí, aby spoločne s biskupmi apelovali na vládu, a aj na základe ich tlaku sa upravili zbytočne prísne nariadenia, ktoré poškodzujú katolícku Cirkev, a robia z katolíkov občanov nižšej kategórie.

Arcibiskup Olivier de Germai dokázal za veľmi krátky čas vtlačiť katolíckej Cirkvi vo Francúzsku nádhernú pečať. Kristov hlas, ktorý kedysi začul na bojovej misii v púštnych oblastiach severného Čadu, a ktorý ho volal do radov katolíckej Cirkvi, rezonuje v jeho duši hlasno aj naďalej. Francúzska cirkev získala cirkevného

hodnostára, na ktorého môže byť právom hrdá. Kazašský biskup Athanasius Schneider, kardinál Robert Sarah, arcibiskup Carlo Maria Viganò či lyonský arcibiskup Olivier de Germain, kardinál Raymond Leo Burke a i. predstavujú dnes tradičných katolíckych cirkevných hodnostárov, ku ktorým sa s veľkou dôverou upína zrak tradičných katolíkov na celom svete.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/byvaly-kapitan-vysadkarov-olivier-de-germain-sa-stal-arcibiskupom-v-lyone/>